

کراما مانکه عهد کردید با ایشان از شرک آوندگان پس کم کردید

تغییر در تقییر خود آورده که اهل بعضی معادن
کشف عسل کرده بودند از چهار ماه کمتر بود از
و بعضی دیگر بیشتر از این پس آنرا که اهل ایشان
کمتر بود چهار ماه مهلت دادند کار خود را کنند
آنرا که بیشتر بود بر چهار ماه همسار کردند تا
مهم خود بیشتر نمایند و آنرا که عسل بسته بودند
ایشان را ای مدت نشان ایلمان و سندان
عسل داشتند و ای کوه ای

يَنْقُصُكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا

ایشان چیزی را از شروط و یا کرده نمی کردند بر تعال شما یکی را از دشمنان شما کم کنید

إِلَيْهِمْ عَمْدَهُمْ إِلَىٰ مَدَنِيَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

بوی ایشان عهد ایشان را تا مدتی که ایشان را مقرر شده بدستی که خدا تیم دوست میدار متقیان را

فَإِذَا نَسَخَ الْأَشْهُارَ الْحُرُمَ فَأَقْضُوا الشُّرُكِينَ

پس چون بگذرد ماهها حرام یعنی جهنمها پس کشید مشرکان را که عهد

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَحَذُّهُمْ وَأَخْصَرْتُمُوهُمْ وَأَقْعَدُوا

نموده اید هر جا که یابید خواه دشمنان و غیر آن کم کنید ایشان را یا سری و باز دایه ایشان را بکشید

لَهُمْ كُلُّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

برای قتل ایشان بر سر راهها پس اگر توبه کنید و بیایند نماز را و هبند

الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَنْ

زکوة را پس خالی کنید راه ایشان را بدستی که خدا تیم آفریند رحمت میرا و اگر

أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَسْتَجِرْكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ كُتِبَ

یکی از مشرکان ز نهان خواهد از تو پس همین ساز اول تا وقتی که بشنود

كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

سخن خدای را که قرینت پس برساند او را بموضع امن این امان نسبت که ایشان را روی که

مَنْ شَكَرَ وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهُمْ بَشْتَنًا فَمِنْهُ أُولَئِكَ لَنْ يُزَكَّرَ

سرکه پیاسه آورد و برستی که ترساید پنهان از شدت مایه شرک آوردند بان میم و حقین

رَأَوْهُ عَنِ ضَيْفِهِ فَطَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي

طینند لوط را از همانان پس محکم دیدیم چشم های ایشان را پس بشیدن عقوبت را

وَنَذِرْ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ فَذُوقُوا عَذَابِي

و بزم کردن مرا و برستی که بادا کرد در اول روز عقوبتی فرا گرفته پس بشید عقوبت

وَنَذِرْ وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِ كُفِرْ هَلْ مِنْ مَدْرِكٍ وَلَقَدْ جَاءَ

و بزم کردن مرا و برستی که آسان کردیم قرآنرا برای فهم کردن پس بشید پندشوده و برستی که

الْفِرْعَوْنَ النَّذِرْ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا كُلِّهَا فَخَذْنَاَهُمْ أَخَذَ عَزِيزُ

فرعون و قوم او بزم کردن مکر کردند آیت های را همه آن پس گرفتیم پنهان از گفتن غالب

مُتَّقِدِ أَكْفَارِهِمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَادِهِمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ أَمْ

و توانا آیان کردید کان بهتر اند این کرده ایما شمار است برستی که در کتابی

يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ سُبُحْنَمَا لِمَجْمَعٍ وَيُولُوا الذُّبُرِ بَلْ

آیا می گویند ما که مدعی جمع شده ایم انتقام کشند زود باشد که نه مت شوند همه کفار و مکرر دانند

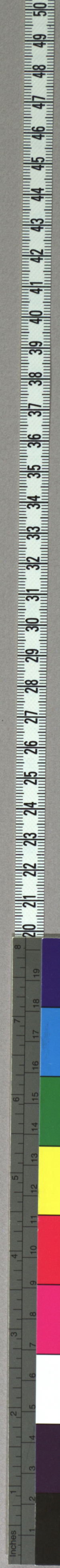
السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمْرٌ إِنَّ الْخَاسِرِينَ فِي

روز قیامت و عده پنهانست بقیامت سخت تر و تلخ تر برستی که مجنون در

زینت از ایشان نزدیک غلب در زیر ضمای کوه و صنها فشد و در خجا پنهان شدند و مکر کرد و نعل کشند و بزم پند آن باد و پنهان کرد و در ن انداخت و دست شد

ع

نشیانی

ضَلَالٍ وَسُعُرٍ يَوْمَ يُسْحَرُونَ فِي النَّارِ عَلَى جُوهَرٍ ذُو قُوَّةٍ

کرامتی اند در آتش روزیکه که کشیده شوند در آتش بر رویانی خود بچینند

مَسْـَـقَرٍ إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلْقْنَاهُ بِقَدَرٍ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ

سود دوزخ بدستی که ما برمی بینی آفریدیم اندازه خود نیست فرمودن ما که کلمه واحد

كُلِّجَ بِالْبَصَرِ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا شِعَابَ عَمِّ فُلٍ مِنْ مِثْلِكَ

خون نکسین بدستی که ما پاک کردیم امثال شمارا پس هیچ بنده کینه نیست

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزَّيْرِ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ

وهر چه کردند در نامه ها و هر چه بودی و هر چه بزرگی

مَسْـَـطَرٍ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ فِي

نوشته شده است بدستی که برین کاران در بوستانها و جویها در

مَقْعِدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْنَدٍ

مجلس خود مکان پسندیده نزد پادشاه صاحب اقتدار

وَهُنَّ ثَمَانٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَسَبْعُونَ آيَةً

ترتیب مجسم با نام خدای که هشتاد و هشت مرتبه

الرَّحْمَنِ عِلْمُ الْقُرْآنِ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ الشَّمْسُ

خداوند بخشنده آموخته است قرآن بیا فرید آدمی را بیا میوه نور بیان روشن

کعبه بی بی از حضرت سالت مرده این که
مرکه سوره الرحمن فرموده که گویند
الحی که در دنیا و آخرت بقیه و عاقبت
دام موسی کلیم بی بی که گویند
نقل کرده که بنده فرموده که بزم در دوش

و قوسان سرالک حسن
والصبر الی عبد الله و ابی که
الحنیف و مکرر خواندن سوره

نصف

در این مقام

فرمانی بود در وقت نزول
بر کافران و مشرکان
موفق باشند که از این شایسته
حق تعالی خطاب که بسیار
در دنیا بتلاوت بود و در آخرت
نموده و در قرآن و در این مقام
روی نشان سفید در این مقام

49 48 47 46 45 44 43 42 41 40 39 38 37 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 24 23 22 21

يُبْدِي الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ قُلُوبُكُمُ فَانْمَا

نویسند معبود باطل و نه دیگر باز آفریند بگو اگر همراه شدم پس جز این نیست

اخْلُ عَلَى نَفْسِي وَكَأَنَّهُ كَذِيبٌ مِّمَّا يَخْلُ

که همراه می شوم بر نفس خویش و اگر راه یابم پس سبب آنست که وحی فرستد

إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ فِرْعَوْنُ

بسوی من پروردگار من سر آمدند وی شنو از روی است تعجب کنی اگر به بینی چون مضطرب شوند

فَلَا فَوْتٌ وَآخِذُوا مِن مَّتَرِكَ قَرِيبٌ ۝

پس نباشد از عذاب خلاص شدن گرفته شوند از سر جانب نزدیک

وَقَالُوا الْمَتَابُ لَنَا أَنَا لَمْ نَكُنْ مِتًّا لَّوْ شَاءَ اللَّهُ ۚ سَآدَاتُ الْأَرْضِ الْمَكِينَةُ

وگویند ایگاه ایمان آوردیم بقسم آن و از کجا بود ایشان را بخت آوردن ایمان از جای

بَعِيدٌ ۚ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ

دور و حال آنکه کافر بودند بقرآن پیش ازین می اندازند یعنی بطعن میکنند

بِالْغَيْبِ مِنْ مَّتَرِكَ بَعِيدٌ ۚ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ

نادیده از مکان دور و جدای آنگاه شد میان ایشان

وَبَيْنَ مَا لَشَيْءُهُمْ مِنْ كَمَا فَعَلُوا بِشَيْءِهِمْ مِنْ

و میان آنچه میخواهند و آنچه کردند با مثل ایشان پیش

